

Nr 234.

Av herr **Olofsson** i Digernäs **m. fl.**, om tillstånd för lasarettsläkaren *Halvar Græve* att kvarstå i tjänst utöver inträdd pensionsålder *m. m.*

Enligt gällande bestämmelser är lasarettsläkare skyldig att avgå från sin befattning vid 65 års ålder med rätt att därvid komma i åtnjutande av pension till belopp av 4,000 kronor. Det torde vara uppenbart, att denna pension, som bestämdes år 1903, numera på intet sätt svarar mot jämförliga befattningshavares pensioner. Också har sedan åtskilliga år tillbaka frågan om pensionsförbättring för lasarettsläkarna varit under utredning, utan att dock något resultat därav hittills framkommit.

Under innevarande år inträder läkaren vid Östersunds länslasarett Halvar Græve i pensionsåldern. Doktor Græve har till Kungl. Maj:t ingivit en ansökan att få kvarstå i tjänst till och med den 28 februari 1926. Denna ansökan har av lasarettsdirektionen varmt blivit tillstyrkt. Medicinalstyrelsen har i avgivet utlåtande förklarat sig icke hava något att erinra mot bifall till ansökningen. Direktionen för lasarettsläkarnas pensionskassa har framhållit önskvärdheten av att en förbättring av lasarettsläkarnas pensionsförhållanden måtte komma till stånd. Ärendet är för närvarande remitterat till kungl. statskontoret för utlåtande.

Enligt vad som uppgivits, uppnå under innevarande år, förutom doktor Græve, tre andra lasarettsläkare den stadgade pensionsåldern. Emellertid hava två av dessa icke underkastat sig skyldigheten att avgå och lära därför alltfortfarande komma att kvarstå i tjänsten. För den tredje uppgives en pensionsförhöjning till 6,000 kronor vara beviljad av landstinget. Doktor Græve intager således, såvitt vi kunnat inhämta, en särställning.

Enligt vår uppfattning skulle det vara i hög grad beklagligt, om en man med doktor Græves utmärkta duglighet icke vid slutet av sitt arbete skulle få sörjt för en skälig pension, av vilken han på grund av sin anspråkslöshet i fråga om honorar icke torde vara oberoende. Då, enligt vad som nyss påpekats, en pensionsförbättring för doktor Græve icke synes behöva medföra några konsekvenser inom den närmaste framtiden, hava vi ansett oss icke kunna underlåta att hos riksdagen väcka förslag om en förhöjning av doktor Græves pension till det belopp, 6,000 kronor, vilket för närvarande utgår till jämförliga befattningshavare och vilket enligt uppgift är föreslaget för lasarettsläkarna i den ovan nämnda utredningen. Till äventyrs torde även fordras riksdagens bifall för rätt för doktor Græve att kvarstå utöver 65 års ålder.

På grund av vad vi sålunda anfört, få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta *dels* förklara, att från riksdagens sida hinder ej möter mot tillstånd för doktor Græve att kvarstå i tjänsten till och med den 28 februari 1926 och *dels* att, under förutsättning att Jämtlands läns landsting bidrager med en pensionsförhöjning av 1,000 kronor, bevilja en förhöjning av den enligt gällande pensionsreglemente doktor Græve tillkommande pensionen med ytterligare 1,000 kronor att utgå från och med den dag, doktor Græve erhåller avsked från tjänsten.

Stockholm den 22 januari 1925.

Johan Olofsson.

P. S. Hedlund

Verner Hedlund,

i Häste.

Östersund.

P. Persson,

Nils Olsson

Trången.

i Rödningsberg.